

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»

Кафедра філософії і педагогіки

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

завідувач кафедри

Нестерова О.Ю.

«14» лютого 2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Людина як цілісність у філософській антропології»

Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	033 Філософія
Освітній рівень.....	Третій (освітньо-науковий)
Освітня програма	Філософія
Статус	Вибіркова
Загальний обсяг	4 кредити ЄКТС (120 годин)
Форма підсумкового контролю	Диференційований залік
Мова викладання	Українська

Викладач: проф. Осипов А.О.

Дніпро
НТУ «ДП»
2023

Робоча програма навчальної дисципліни «**Людина як цілісність у філософській антропології**» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти для освітньо-наукової програми «Філософія», спеціальності 033 Філософія / Нац. техн. ун-т. «Дніпровська політехніка», каф. філос. і пед. – Д. : НТУ «ДП», 2023. – 17 с.

Розробник –Осипов Анатолій Олександрович, професор кафедри філософії і педагогіки, доктор філософських наук, професор

Робоча програма регламентує:

- мету дисципліни;
- дисциплінарні результати навчання, сформовані на основі трансформації очікуваних результатів навчання освітньої програми;
- обсяг і розподіл за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять;
- програму дисципліни (тематичний план за видами навчальних занять);
- алгоритм оцінювання рівня досягнення дисциплінарних результатів навчання (шкали, засоби, процедури та критерії оцінювання);
- інструменти, обладнання та програмне забезпечення;
- рекомендовані джерела інформації.

Робоча програма призначена для реалізації компетентнісного підходу під час планування освітнього процесу, викладання дисципліни, підготовки студентів до контрольних заходів, контролю провадження освітньої діяльності, внутрішнього та зовнішнього контролю забезпечення якості вищої освіти, акредитації освітніх програм у межах спеціальності.

Погоджена рішенням методичної комісії спеціальності 033 Філософія (протокол № 2 від 14.02.2023).

ЗМІСТ

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ	4
3 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ	4
4 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ	4
5 ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	10
5.1 Шкали	10
5.2 Засоби та процедури	10
5.3 Критерії	11
6 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	10
7 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ	9

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета дисципліни – опанування теоретичних знань щодо концепції цілісності та набуття практичних навичок для їх застосування у житті на шляху до власної досконалості як гармонійно розвиненої цілісної духовної особистості.

Реалізація мети вимагає трансформації програмних результатів навчання в дисциплінарні та адекватний відбір змісту навчальної дисципліни за цим критерієм.

2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Дисциплінарні результати навчання (ДРН)	
шифр ДРН	зміст
ДРН 1	Розуміти цілісність людини і природу духовності та їх місце у системі соціогуманітрних практик.
ДРН 2	Мати обізнаність щодо основних напрямів, тенденцій розвитку сучасних практик духовності.
ДРН 3	Уміти застосовувати знання на практиці життєдіяльності в особистому вимірі.

3 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Вид навчальних занять	Обсяг, години	Розподіл за формами навчання, години					
		денна		вечірня		заочна	
		аудиторні заняття	самостійна робота	аудиторні заняття	самостійна робота	аудиторні заняття	самостійна робота
лекційні	72	21	51	21	51	6	66
практичні	48	14	34	14	34	6	42
лабораторні	-	-	-	-	-	-	-
семінари	-	-	-	-	-	-	-
РАЗОМ	120	35	85	35	85	12	108

4 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	ЛЕКЦІЇ	72
ДРН 1 ДРН 3	1. Людина як центр філософсько-антропологічного розмислу Онтолого-гносеологічний потенціал Людини як інструмент вдосконалення сутнісних сил особистості і її гармонійної взаємодії з Природою. Особливості пізнавальної діяльності та її інструментарій. Рівні антропо-буття: тіло людини (тілесність), відчуття, почуття, розумова діяльність (мислення), цінності (художньо-естетичні і моральні), принципи та метафізичні побудови, Абсолют. Абсолют як масштаб розгортання потенціалу Людини у досягненні своєї цілісності.	7

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	<p>М. Шелер – засновник філософської антропології. Робота М. Шелера «Положення людини у космосі» Філософська антропологія як поєднання теоретичної і практичної складових життєдіяльності людини складової та традиційна (теоретична) філософія. Різновиди філософської антропології: екзистенційна антропологія; філософія свідомості; соціальна антропологія; культурна антропологія. Натуралістичний, екзистенційно-персоналістський, раціоналістичний, соціологічний підходи у розумінні природи людини.</p>	
<p>ДРН 1 ДРН 3</p>	<p>2. Ідея цілісності людини в єдності її з Природою в історії філософії та культури</p> <p>Міфологічні уявлення ґрунтуються на чуттєво-емоційно-дієвій процедурі ототожнення (наслідування) людини зі світом, головною одиницею якою є символ. Тілесність як основа символічних дій. Символізм міфологічних уявлень про походження з частин тіла антропоморфної пра-істоти окремих елементів навколишнього світу (упанішади). Походження стихій із фізіологічних функцій первісної міфічної істоти. Форми встановлення відповідності та взаємозв'язків між людиною і навколишнім світом. Наслідування у тотемізмі і шаманських практиках.</p> <p>Містеріальні ритуали ініціацій у стародавньому світі як форми досягнення цілісності особистості у єдності її з Природою. Чуттєво-образна форма усвідомлення у античному філософському стихійному матеріалізмі; абстрактно-мисленнева форма в античному ідеалізмі та неоплатонізмі.</p> <p>Віра в божественний світ та міметичний символізм розгорнутих процедур релігійного ритуалу середньовіччя. Пантеїзм М. Кузанського як форма містичного єднання Людини і Абсолюту. Раціоналістична картина світу та місце у ній людини згідно наукової парадигми XVII-XIX століть. Втрата відчуття глибинної єдності природи і людини та її наслідки для сьогодення.</p>	<p>7</p>
<p>ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3</p>	<p>3. Втрата цілісності людини у філософії і культурі XX-XXI століть</p> <p>Уявлення про соціально-історичну заангажованість людини в марксизмі. Ідея «надлюдини» у філософії Ніцше. Феномен «боголюдини» в російській релігійно-філософській традиції. «Антропологічна криза» кінця XIX - початку XX століття і метаморфози «антропологічного повороту» в сучасній філософії: від пріоритетів екзистенції до «смерті людини». Розвиток ідей персоналізму в релігійній філософії. Комунікативна природа особистості в сучасному персоналізмі (М. Бубер, К. Ясперс, Е. Муньє). Екзистенціальна онтологія М. Хайдеггера. Проблема свободи в філософії французького екзистенціалізму (Ж.-П. Сартр, А. Камю).</p> <p>Розвиток ідей персоналізму в релігійній філософії. Комунікативна природа особистості в сучасному персоналізмі (М. Бубер, К. Ясперс, Е. Муньє). Екзистенціальна онтологія М.</p>	<p>7</p>

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	Хайдеггера.	
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	<p data-bbox="323 309 1241 450">4. Тема тілесності, підсвідомого у психології, трансперсональній психології, практиках психотерапії, філософії ХХ-ХХІ століть як останній етап виявлення людством своїх сутнісних сил</p> <p data-bbox="323 454 1241 779">Психотерапевтичні практики як форма усвідомлення й організації внутрішньо-підсвідомого досвіду особистості. Гештальт-терапія – спосіб опанування емоціями і виявлення негативного глибинного досвіду минулого у стані «тут і зараз». Психодрама – евристика себе і творче опанування психічних ресурсів у вирішенні проблем повсякденності. Символдрама – усвідомлення особливостей характеру особистості, спираючись на структуру і характер образів, що виникають під час «прогулянки» суб’єкта по власному психічному «полю».</p> <p data-bbox="323 784 1241 925">Арт-терапія – найбільш м’яка форма роботи над змістом підсвідомого шляхом здійснення спонтанного руху (танцотерапія), зображення (малюнок), створення і відтворення тексту (казкотерапія, бібліотерапія) тощо.</p> <p data-bbox="323 929 1241 1003">Усунення емоційно-м’язових блоків та психосоматичних проблем у тілесно-орієнтованій психотерапії.</p> <p data-bbox="323 1008 1241 1081">Трансперсональна психологія про практики культивуації змінених станів психіки і розширення свідомості.</p> <p data-bbox="323 1086 1241 1144">Практикуми акторської майстерності для збагачення творчого потенціалу і збільшення форм самореалізації особистості.</p>	7
ДРН 3	<p data-bbox="323 1155 1241 1189">5. Духовність як вища форма цілісного антропо-буття</p> <p data-bbox="323 1193 1241 1485">Духовність – глибинна сутність природи людини, яка є результатом і водночас умовою поєднання думки, почуттів і уяви Духовна практика (духовні вправи) як форма активного усвідомленого творення свого внутрішнього світу за допомогою різноманітних сутнісних сил людини у їх гармонійній взаємодії. Релігія і духовність. Мистецтво у своїх духовних проявах. Соціальний характер моралі та її духовне ядро. Інтелектуальний аспект духовності.</p> <p data-bbox="323 1489 1241 1697">Творче ставлення особистості до свого потенціалу і жадоба до нескінченного самовдосконалення. Наслідування, благоговіння перед світом – безумовні попередні умови формування людини-духовної. Подолання життєвих криз як фактор трансформації психіки людини. Протилежність і єдність мислення та духу, розуму та інтуїції на шляху духовної еволюції особистості.</p>	8
ДРН 1 ДРН 2	<p data-bbox="323 1709 1241 1776">6. Духовні традиції набуття цілісності людини наприкінці ХІХ- ХХ століть</p> <p data-bbox="323 1780 1241 2042">Теософія у творчості О.П. Блаватської як синтез науки, релігії і філософії. Феномен цілісності Джідду Крішнамурті у духовній традиції. Ядро духовності у філософії йоги Свами Вівекананди. Життя як підґрунтя синтезу йоги за Шри Ауробиндо. Мудрість жити: «методики і вправи життя» О. М. Айванхова. Духовна практика Г. Гурджиєва як освідомлення «Я є зараз»: пам’ятай себе завжди і усюди.</p>	8

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	<p>Антропософія Р. Штайнера та практика духовності особистісного і соціального життя в усіх його проявах, Практична езотерика за Штайнером – основні умови самостійного досягнення пізнання вищих світів.</p> <p>Агні-йога: життєвий і творчий шлях О.І. і М. К. Реріхів на теренах мистецтва духовно-художнього творення себе і дійсності.</p>	
ДРН 2 ДРН 3	<p>7.Цілісність Людини і Природи у ритмах онто-екзистенційного буття</p> <p>Час – фундаментальний вимір буття і категорія духовності й набуття цілісності. . Антропоморфний характер одиниць виміру часу. Ритм як універсальний код еволюції дійсності. Циклічність ритмічних процесів.</p> <p>Людина і відповідність її життєдіяльності об’єктивному характеру природних ритмів. Річний ритм, чотири пори року. місячний ритм, семиденний ритм, ритм зміни дня і ночі – основні фрактальні одиниці, які поєднують усі рівні буття. Тотожність мікро- і макрокосму: добові (циркадні) ритми організму людини та їх зв'язок з процесами Всесвіту.</p> <p>Соціокультурна обумовленість систем літочислення: різновиди календарів та необхідність їх кореляції з природними ритмами. Юліанський і григоріанський календарі та проблема їх сіввіднесеності із циклами Місяця і Сонця.</p> <p>Евристичний потенціал календаря народу мая у встановленні відповідностей між структурою тіла людини. датою її народження, районами земної кулі та галактикою.</p>	7
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	<p>8. Набуття цілісності особистості через взаємодію рівнів антропо-буття у процесі духовної практики</p> <p>Життя як практика духовного розвитку особистості. Феномен «шаманської хвороби» як одна із перших форм трансформації сутнісних сил людини й набуття нею цілісності і гармонії з природою.</p> <p>Ставлення до проблеми життя і смерті у культурах стародавнього Сходу і стародавнього Заходу. Тема життя і смерті у трансформаційних процесах духовного вдосконалення особистості. Символізм життя і смерті у Єгипетській книзі мертвих та Тибетській книзі мертвих та їх духовний вимір.</p> <p>Духовна практика як вмирання Еґо і відродження особистості на більш високому – духовному рівні антропо-буття. Роль стародавніх містерій у вихованні духовної особистості. Структура і функції ініціативних процедур трансформації особистості у містеріях стародавнього Єгипту та стародавньої Греції.</p> <p>Етапи трансформаційного процесу в алхімічному діянні як загальний алгоритм проходження духовної аскези: «Дванадцять ключів мудрості» за Василем Валентином. Духовний аспект феноменів «життя після смерті» і клінічної смерті.</p>	7

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
ДРН 1 ДРН 3	<p align="center">9. Духовні практики набуття цілісності в культурах стародавнього світу та світових релігіях</p> <p>Ритуальні практики поваги до старших у конфуціанстві як форма досягнення соціальної гармонії. Ритуальний характер словодії у конфуціанстві та її онто-магічна природа. Практики «внутрішньої алхімії» за допомогою психофізичних вправ у даосизмі. Енергія <i>ци</i> як інструмент здійснення алхімічних процедур. Дихальна гімнастика впливу на тіло йоги за задля створення у ньому «безсмертного зародку». Духовна практика класичної йоги в Індії. Загальні положення йоги; класифікація йоги. Практика асан, пранаями, медитацій як спосіб опанування енергіями Всесвіту. Мантри, мандали, янтри – інструментарій вдосконалення особистості в індійській традиції духовності. Духовні вправи і антична філософія. Філософія як спосіб жити, а не теорія. Живий Космос: відчуття злиття з оточуючим середовищем, із Всесвітом. Турбота про себе як правило філософського життя і античної моралі: сукупність практик. Стоїки про філософію як мистецтво жити. Філософія – повсякденне виявлення своїх недосконалостей і їх терапія. Увага – фундаментальна установка стоїка: Сенека, Епіктет, Марк Аврелій. Перелік духовних вправ за Філоном Олександрійським. Віра як феномен досвіду духовної практики у релігійних традиціях. Методи християнської духовної терапії: навіювання, роздуми, самозаглиблення у пошуках Бога тощо. Практики досягнення стану душевного спокою, милосердя, мужності, терпіння, чистоти життя на шляху до з'єднання з Богом за Іоанном Лествичником. Ісихастське вчення про молитву. Чотиритижнева структура «духовних вправ» І. Лойоли – символічна історія наближення людини до Христа. Психотерапевтична функція практики сповіді. Церковна літургія – канон богослужіння, алгоритм дій, закарбований на небесних скрижалях. Суфійські практики налаштування тіла людини на Бога шляхом культивування дервішських танців. Злиття «розуму» суфія із «світовим розумом». Формування волі суфія шляхом культивування спеціальних духовних практик.</p>	7
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	<p align="center">10. Набуття цілісності особистості через астро-психологічну практику</p> <p>Астрологічний символізм – найбільш загальний спосіб розуміння світу і усвідомлення єдності людини з ним. Інструментарій астрології як універсальний спосіб опису єдності Всесвіту.</p> <p>Психологія, вдосконалення особистості і астрологія. Побудова ближнього космосу та її відображення у структурі психіки і тіла людини. Динаміка розгортання психічних процесів та ритми сонячної системи і Всесвіту.</p> <p>Астрологічна карта народження – базовий паттерн сутнісних сил людини і будь-якого об'єкта дійсності. Натальна карта (планетарна картина неба на момент появи об'єкта на земному</p>	7

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	плані) як єдність просторово-часового континууму у цілісності його проявів. Гуманістична спрямованість астрологічного символізму і свобода вибору людини-духовної у процесі її вдосконалення.	
	ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ	48
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	1. Творчість М. Шелера, Х. Плеснера, А. Гелена по творенню концепції філософської антропології та ідея цілісності людини.	4
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	2. Людина-цілісна і час.	6
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	3. Трансформація внутрішнього світу людини як фактор здобуття цілісності.	4
ДРН 1 ДРН 2	4. Культури стародавнього Сходу у практиці енергій цілісності.	6
ДРН 1 ДРН 2	5. Практика життя у давньоримську епоху.	4
ДРН 1 ДРН 2	6. Духовна практика у християнській традиції у єднанні з Богом.	4
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	7. Практики традицій духовності у ХХ столітті.	4
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	8. Психотерапевтичні і духовні практики у набутті цілісності особистості: спільне і відмінність.	6
ДРН 1 ДРН 2 ДРН 3	9. Відображення внутрішнього світу людини у астрологічному символізмі.	6
	10. Обговорення книги Рудольфа Штайнера «Духовно-наукова антропологія».	4
	ВСЬОГО :	120

5 ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Сертифікація досягнень здобувачів освіти здійснюється за допомогою прозорих процедур, що ґрунтуються на об'єктивних критеріях відповідно до Положення університету «Про оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти».

Досягнутий рівень компетентностей відносно очікуваних, що ідентифікований під час контрольних заходів, відображає реальний результат навчання здобувача освіти за дисципліною.

5.1 Шкали

Оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти НТУ «ДП» здійснюється за рейтинговою (100-бальною) та інституційною шкалами. Остання необхідна (за офіційною відсутністю національної шкали) для конвертації (переведення) оцінок мобільних аспірантів.

Шкали оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти НТУ «ДП»

Рейтингова	Інституційна
90...100	відмінно / Excellent
74...89	добре / Good
60...73	задовільно / Satisfactory
0...59	незадовільно / Fail

Кредити навчальної дисципліни зараховуються, якщо здобувач освіти отримав підсумкову оцінку не менше 60-ти балів. Нижча оцінка вважається академічною заборгованістю, що підлягає ліквідації відповідно до Положення про організацію освітнього процесу НТУ «ДП».

5.2 Засоби та процедури

Зміст засобів діагностики спрямовано на контроль рівня сформованості знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії здобувача освіти за вимогами НРК до 8-го кваліфікаційного рівня під час демонстрації регламентованих робочою програмою результатів навчання.

Здобувач освіти на контрольних заходах має виконувати завдання, орієнтовані виключно на демонстрацію дисциплінарних результатів навчання (розділ 2).

Засоби діагностики, що надаються здобувачами освіти на контрольних заходах у вигляді завдань для поточного та підсумкового контролю, формуються шляхом конкретизації вихідних даних та способу демонстрації дисциплінарних результатів навчання.

Засоби діагностики (контрольні завдання) для поточного та підсумкового контролю дисципліни затверджуються кафедрою.

Види засобів діагностики та процедур оцінювання для поточного та підсумкового контролю дисципліни подано нижче.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	Процедури	засоби діагностики	Процедури
лекції	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдання під час лекцій	комплексна	визначення середньозваженого результату поточних

практичні	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдань під час практичних занять та під час виконання завдань під час самостійної роботи	контрольна робота (ККР)	контролів; виконання ККР під час іспиту за бажанням студента
-----------	-------------------------------------	---	-------------------------	---

Під час поточного контролю лекційні заняття оцінюються шляхом визначення якості виконання контрольних конкретизованих завдань. Практичні заняття оцінюються якістю виконання контрольного завдання.

Якщо зміст певного виду занять підпорядковано декільком дескрипторам, то інтегральне значення оцінки може визначатися з урахуванням вагових коефіцієнтів, що встановлюються викладачем.

За наявності рівня результатів поточних контролів з усіх видів навчальних занять не менше 60 балів, підсумковий контроль здійснюється без участі студента шляхом визначення середньозваженого значення поточних оцінок.

Незалежно від результатів поточного контролю кожен студент під час екзамену має право виконувати ККР, яка містить завдання, що охоплюють ключові дисциплінарні результати навчання.

Кількість конкретизованих завдань ККР повинна відповідати відведеному часу на виконання. Кількість варіантів ККР має забезпечити індивідуалізацію завдання.

Значення оцінки за виконання ККР визначається середньою оцінкою складових (конкретизованих завдань) і є остаточним.

Інтегральне значення оцінки виконання ККР може визначатися з урахуванням вагових коефіцієнтів, що встановлюється кафедрою для кожного дескриптора НРК.

5.3 Критерії

Реальні результати навчання студента ідентифікуються та вимірюються відносно очікуваних під час контрольних заходів за допомогою критеріїв, що описують дії студента для демонстрації досягнення результатів навчання.

Для оцінювання виконання контрольних завдань під час поточного контролю лекційних і практичних занять в якості критерія використовується коефіцієнт засвоєння, що автоматично адаптує показник оцінки до рейтингової шкали:

$$O_i = 100 a/m,$$

де a – число правильних відповідей або виконаних суттєвих операцій відповідно до еталону рішення; m – загальна кількість запитань або суттєвих операцій еталону.

Індивідуальні завдання та комплексні контрольні роботи оцінюються експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

Зміст критеріїв спирається на компетентнісні характеристики, визначені НРК для третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти (подано нижче).

**Загальні критерії досягнення результатів навчання
для 8-го кваліфікаційного рівня за НРК**

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
Знання		
<ul style="list-style-type: none"> • найбільш передові концептуальні та методологічні знання в галузі науково-дослідної та/або професійної діяльності і на межі предметних галузей 	<p>Відповідь відмінна – правильна, обґрунтована, осмислена.</p> <p>Характеризує наявність:</p> <ul style="list-style-type: none"> - спеціалізованих концептуальних знань на рівні новітніх досягнень; - критичне осмислення проблем у навчанні та/або професійній діяльності та на межі предметних галузей 	95-100
	Відповідь містить негрубі помилки або описки	90-94
	Відповідь правильна, але має певні неточності	85-89
	Відповідь правильна, але має певні неточності й недостатньо обґрунтована	80-84
	Відповідь правильна, але має певні неточності, недостатньо обґрунтована та осмислена	74-79
	Відповідь фрагментарна	70-73
	Відповідь демонструє нечіткі уявлення студента про об'єкт вивчення	65-69
	Рівень знань мінімально задовільний	60-64
	Рівень знань незадовільний	<60
Уміння		

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
<ul style="list-style-type: none"> • критичний аналіз, оцінка і синтез нових та складних ідей; • розроблення та реалізація проектів, включаючи власні дослідження, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язання значущих соціальних, наукових, культурних, етичних та інших проблем 	Відповідь характеризує уміння: <ul style="list-style-type: none"> - виявляти проблеми; - формулювати гіпотези; - провадити інноваційну діяльність; - інтегрувати знання; - оновлювати знання; - розв'язувати проблеми; - провадити інноваційну діяльність; - провадити наукову діяльність 	95-100
	Відповідь характеризує уміння застосовувати знання в практичній діяльності з негрубими помилками	90-94
	Відповідь характеризує уміння застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації однієї вимоги	85-89
	Відповідь характеризує уміння застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації двох вимог	80-84
	Відповідь характеризує уміння застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації трьох вимог	74-79
	Відповідь характеризує уміння застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації чотирьох вимог	70-73
	Відповідь характеризує уміння застосовувати знання в практичній діяльності при виконанні завдань за зразком	65-69
	Відповідь характеризує уміння застосовувати знання при виконанні завдань за зразком, але з неточностями	60-64
	Рівень умінь незадовільний	<60
Комунікація		

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
<p>• спілкування в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю в певній галузі наукової та/або професійної діяльності</p>	<p>Зрозумілість відповіді (доповіді). Мова:</p> <ul style="list-style-type: none"> - правильна; - чиста; - ясна; - точна; - логічна; - виразна; - лаконічна. <p>Комунікаційна стратегія:</p> <ul style="list-style-type: none"> - послідовний і несуперечливий розвиток думки; - наявність логічних власних суджень; - доречна аргументації та її відповідність відстоюваним положенням; - правильна структура відповіді (доповіді); - правильність відповідей на запитання; - доречна техніка відповідей на запитання; - здатність робити висновки та формулювати пропозиції; - використання іноземних мов у професійній діяльності 	95-100
	Достатня зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія з незначними хибами	90-94
	Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано три вимоги)	85-89
	Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано чотири вимоги)	80-84
	Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано п'ять вимог)	74-79
	Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано сім вимог)	70-73
	Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано дев'ять вимог)	65-69
	Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано 10 вимог)	60-64

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
	Рівень комунікації незадовільний	<60
<i>Автономність та відповідальність</i>		
<ul style="list-style-type: none"> • ініціювання інноваційних комплексних проєктів, лідерство та повна автономність під час їх реалізації; • соціальна відповідальність за результати прийняття стратегічних рішень; • здатність саморозвиватися і самовдосконалюватися протягом життя, відповідальність за навчання інших 	<p>Відмінне володіння компетенціями:</p> <ul style="list-style-type: none"> - використання принципів та методів організації діяльності команди; - ефективний розподіл повноважень в структурі команди; - підтримка врівноважених стосунків з членами команди (відповідальність за взаємовідносини); - стресовитривалість; - саморегуляція; - трудова активність в екстремальних ситуаціях; - високий рівень особистого ставлення до справи; - володіння всіма видами навчальної діяльності; - належний рівень фундаментальних знань; - належний рівень сформованості загальнонавчальних умінь і навичок 	95-100
	Упевнене володіння компетенціями автономності та відповідальності з незначними хибами	90-94
	Добре володіння компетенціями автономності та відповідальності (не реалізовано дві вимоги)	85-89
	Добре володіння компетенціями автономності та відповідальності (не реалізовано три вимоги)	80-84
	Добре володіння компетенціями автономності та відповідальності (не реалізовано чотири вимоги)	74-79
	Задовільне володіння компетенціями автономності та відповідальності (не реалізовано п'ять вимог)	70-73
	Задовільне володіння компетенціями автономності та відповідальності (не реалізовано шість вимог)	65-69
	Задовільне володіння компетенціями автономності та відповідальності (рівень фрагментарний)	60-64
Рівень автономності та відповідальності незадовільний	<60	

6 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Технічні засоби навчання: мультимедійна установка

Дистанційна платформа MOODLE (www.do.nmu.org.u)

Використання MStTeams (<https://teams.microsoft.com/>)

7 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Філософія культури: основні поняття, напрями, персоналії : навч. посіб. / За заг. ред. М. О. Тимошенко.– Київ : [б.в.]; Чернівці : Букрек, 2020.– 623 с.
2. Гуцуляк О.Б. Філософська антропологія: навчально-методичний посібник. – Івано-Франківськ, 2015. – 34 с.
3. Осипов А.О. Філософія науки. Методи та форми наукового пізнання. Навчальний посібник для самостійної роботи. Дніпропетровськ, 2014. – 196 с.
4. Осипов А.О. Філософія. Навчально-методичний посібник для студентів денної та заочної форм навчання. Дніпропетровськ, 2014. – 60 с.
5. Пекар В.. Різноманітний менеджмент. Еволюція мислення, лідерства і керування. – Хрків, Фоліо. – 2018. – 191 с.
6. Робінсон К. Освіта проти таланту. Сила творчості. Львів, Літопис. – 2017. – 255 с.
7. Фюрст М., Трінкс Ю. Філософія. – К.,: Дух і літера, 2018. – 544 с.
8. Хамітов Н.В. Філософська антропологія. Актуальні проблеми. Від теоретичного до практичного повороту. К., ЦУЛ. – 2020. – 369 с.
9. Осипов А.О. Онтологія духовності. Монографія. У 2-х кн., Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2008р. – Кн.2. – 232 с.
10. Хамітов Н.В. Філософська антропологія: актуальні проблеми. Від теоретичного до практичного повороту. К., КНТ. – 2021. – 394 с.
11. Шабанова Ю.О. Філософія культури / Підручник – Дніпро : ЛІРА, 2019. - 240 с.

Додаткова:

1. Айєнгар Б.К.С. Погляд на йогу. – Київ, Здоров'я. – 1992/ – 431 с.
2. Газнюк Л. Філософські етюди екзистенціально-соматичного буття. – К., 2008. – 368 с.
3. Гомілко О. Метафізика тілесності. – К.: Наукова думка. – 2001. – 340 с.
4. Деріда Ж. Письмо і відмінність. – К., Основи. – 2004. – 602 с.
5. Каюа Р. Людина і священне. – К.:Ваклер, 2003. – 256 с.
6. Леві-Строс. Структурна антропологія. – К.: Основи, 2000. – 387 с.
7. Рікер П. Сам як інший. – Центр гуманітарних досліджень Національного університету «Києво-могилянська академія», К., Дух і літера. – 2000. – 458 с.
8. Степаненко І.В. Духовність між сакральним і повсякденним. Інтерпретаційні розвідки у ландшафтах сучасності// Практична філософія . – 2001. – С. 93-105.
9. Табачковський В. Полісутнісне homo. – К.: Парапан. – 2005. – 432 с.
10. Філософсько-антропологічні Студії. Щорічник. – Київ, Стилос. – 2016 р
11. Хабермас Ю. Філософський дискурс модерну. – К.: Четверта хвиля. – 2001. – 424 с.
12. Шабанова Ю.О., Яременко І.А., Тарасова Н.Ю., Історія філософії: Сучасні комунікативні вчення. Навчальний посібник. Рекомендовано МОНмолодьспорт. – Дн-вськ: НГУ, 2012. – 150 с.
13. Шепетяк О. Б. Християнська (філософська) антропологія: Курс лекцій. – Львів. Вид. Українського католицького Ун-ту, 2011. – 64 с.
14. Шепетяк О. Б. Християнська (філософська) антропологія: Курс лекцій. – Львів. Вид. Українського католицького Ун-ту, 2011. – 64 с.
15. Ясперс К. Психологія світоглядів. – К., 2009. – 460 с.

Навчальне видання

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Людина як цілісність у філософській антропології» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 033 Філософія

Розробник: Анатолій Олександрович Осипов

В авторській редакції